

Acció Cooperatista

Redacció: } Pelai. 7 • Tel. 17374
Administració: }

Organ de la Federació de Cooperatives de Catalunya

La Diada de la Cooperació d'enguany

Que vibrin els esperits i del
pregon de cada cor sorgeixi,
amics, un viu anhel i un ferm pro-
pòsit de celebrar aquesta diada
amb tota la grandesa del treball
i amb tot el magne encís d'una
humil ofrena immaculada.

JAUME VERDURA

Nosaltres celebrem la "Jornada Cooperativa Internacional" amb una preparació intensa i laboriosa de les tasques que haurà de realitzar el VIe Congrés, de les Cooperatives de Consum Catalanes, els dies 29, 30 i 31

VIe CONGRÉS DE LA FEDERACIÓ DE COOPERATIVES DE CATALUNYA

Temes que constituïran la discussió central

PRIMER

Creació d'una Caixa de Crèdit Cooperatiu

Tant per la importància del moviment, com per la força orgànica i numèrica que representa la nostra organització davant de l'economia de Catalunya, imposats per les circumstàncies que les noves concepcions econòmiques imposen i essent precis que cada organització estructurada per a finalitats de tipus econòmic, demostri la seva suficiència, a base dels mitjans morals i materials que tingui i considerant que solament en l'ordre universal no deu existir per a cada una de les parts altre nexa de relació financera que la mereixuda per part de la finança oficial, en el ben entès que cada organisme representa un sistema i una modalitat, la Federació de Cooperatives de Catalunya crea una Caixa de Crèdit Cooperatiu, anexe a la Federació, de responsabilitat limitada i amb obligatorietat d'ésser-ne associades totes les Cooperatives federades.

A cap cooperador se li escaparà la conveniència de donar vida a aquest organisme, màxim quan l'experiència que vivim dona lloc a circumscriure i delimitar ben concretament el rol que cada col·lectivitat humana exerceix dintre aquest període d'experimentació social. I tot moviment, i tota facultat de dirigir nuclis humans que signifiquin demostració d'energies renovades i renovadores, si no descansen en posicions de crèdits propis, no pot tenir només que un èxit passatger, dintre de la vida del conjunt, i ben poques vegades pot registrar llurs activitats més enllà del que duren circumstàncies anormals i efímeres que són com les gotes d'aigua d'un mes d'abril, i no serveixen per a crear res definitiu, per tal de servir de guiatge civilitzador.

A l'hora present, Catalunya cooperatista, diu que pot i vol sostreure's de tot tutelatge mistificador que no li deixi acomplir la missió que té a realitzar en el present pensant en el futur. I aquest desig, pot assolir-lo creant un moviment d'Unitat Econòmica realitzable a través de la Caixa de Crèdit Cooperatiu.

Els fons socials amb diner, els immobles, els estris de cada una de les Cooperatives de Catalunya, sumats, acreditats en un llibre comú, i davant d'una responsabilitat comuna, significaria pel moviment econòmic català un tant per cent tan substancial com potent, que donaria lloc a obtenir una consideració i respecte amb més creixent proporció cada dia, fins a la definitiva possessió del total reconeixement per part dels estaments oficials i de les altres organitzacions populars. Per això proposem que sigui el Congrés que amb més precisió i experiència es faci seu aquest tema i prengui la resolució pertinent.

BASES DE CONSTITUCIÓ D'UNA CAIXA DE «CRÈDIT COOPERATIU» (ESQUEMA D'ORGANITZACIÓ)

Personalitat jurídica responsable: La Federació de Cooperatives de Catalunya i en nom d'ella el Comitè Executiu davant del Congrés, del Consell General i de les Autoritats competents.

Administració: Un director tècnic amb el personal auxiliar que correspongui, per tal de portar a terme i amb entera eficàcia llur comès.

Un Consell d'Administració compost del President de la Federació de Cooperatives, del President de la Cooperativa Central de Compras, del President de Productes Coop i de dos membres més que elegirà el Consell General de la Federació. El President de la Federació de Cooperatives serà el President nat del Consell Administratiu de la Caixa. El director tècnic de la mateixa assistirà a cada una de les reunions que celebri el Consell i exercirà funcions de Secretari, portant els llibres que corresponguin per tal de registrar tots els acords que es prenguin i demés dades d'ordre informatiu o fiscal.

Tal com es diu, la Caixa serà sola i exclusivament de Crèdit Cooperatiu i no podrà fer operacions amb entitats que no tinguin el mateix caràcter o facin una funció similar. Tots els concerts econòmics que realitzi la «Caixa de Crèdit Cooperatiu» es faran amb entitats bancàries de caràcter oficial.

El capital social de la Caixa el composaran el conjunt de tots els interessos de totes les Cooperatives federades, i el resultat de l'Actiu i Passiu comprovats, serà pels efectes propis el líquid veritable per tal de poder operar en sentit superlatiu i de cara a les conveniències generals dels cooperadors.

Per poder fer operacions d'una importància que posés en joc el 50 per 100 dels crèdits efectius, el Consell d'Administració reunirà prèviament a un delegat de cada Federació Comarcal per tal d'obtenir en assemblea celebrada a l'efecte el vist i plau a llurs propòsits.

La Caixa es dividirà en dues seccions anomenades «Secció d'Interessos Passius», una, i «Secció d'Interessos Actius» l'altra.

La «Secció d'Interessos Passius» la composaran tots els «Debes i Habers» de cada una de les cooperatives federades, de llurs immobles i estris, fent constar la veritable situació econòmica de cada cooperativa.

La «Secció d'Interessos Actius» la composaran tots els capitals líquids en dipòsit registrats a la Caixa, de cada una de les cooperatives, i els valors amb accions o bé papers de l'Estat cotitzats i altres papers de cobrament.

Solament els interessos líquids en diner, dipositats a la Caixa, guanyaran interessos, els quals es determinaran en el Reglament interior de la Caixa.

Quan una Cooperativa faci emprèstits a la Caixa, es tindrà en compte la seva situació econòmica per a concedir-li o no, i també les seves condicions d'ordre moral i administratiu.

Per tal de comprovar l'exactitud de les dades que proporcionin les Cooperatives, el Consell d'Administració nomenarà o delegarà en cada cas els inspectors i revisors de comptes i interessos de les Cooperatives pertanyents a la Caixa.

Pel bon interès de tots els cooperadors, s'estimularà a les Cooperatives a crear seccions a cada una d'elles anomenades Caixes de Crèdit del cooperador. Aquestes seccions substituiran les Caixes d'Estalvi avui existents, i formaran un tot econòmic que controlarà la Caixa de Crèdit Cooperatiu. El funcionament d'aquestes seccions es regularà per un reglament interior i serà administrat de la mateixa manera que la Caixa i en les proporcions que són d'estimar.

La «Caixa de Crèdit Cooperatiu» tindrà dipositats els seus béns en els Bancs o Caixes oficials que cregui més convenient.

SEGON

Necessitat d'intensificar la creació de Cooperatives de Segon Grau "Productes Coop", com a mitjà d'abaratiment del cost de la vida i pel bon èxit d'una economia col·lectiva

No en va han passat dos anys. Si l'experiència d'uns temps viscuts en període normal no era prou per a confirmar-nos la nostra opinió favorable a les cooperatives de producció i especialment de les anomenades «Productes Coop», Cooperatives de segon grau, ha calgut viure els assaigs per tots coneguts, per a reafirmar-nos-hi, doncs res no és tan vulnerable com la naturalesa humana, i les obres dels homes cal confiar-les a les lleis més morals que reals, més espirituals que físiques, perquè donin els resultats pràctics que hom espera. Es amb veritable sentiment que fets prou constats han donat una sensació de tristesa i d'incompetència en tots sentits a tots els ciutadans en general que senten l'emancipació de la classe obrera, i d'una manera particular a la classe obrera mateixa, que vol donar proves de suficiència, per a demostrar que no necessita ésser manada a l'ensens que explotada per a garantir la vida d'una poble i procurar el triomf d'una veritable justícia humana.

La cultura i la grandesa espiritual que acompanyen els obrers de Catalunya, els dona dret i els obliga a justificar amb obres eternes de perfeccionament civilitzador, el mereixement de confiança per tal de dirigir els destins socials d'aquest poble destinat a ésser exemple de creació i estímul pels altres pobles obrers del món, ansiosos de superar les lleis morals i socials de llurs existències i plasmar en realitats les grans il·lusions i els grans ideals. No podem admetre que una classe obrera com la catalana pugui fracassar per manca de voluntat. Serà en tot cas per desviacions del seu tarannà i manca d'experiència directriu, que ha estat la causa dels desconcerts i falles registrades. Els obrers catalans han estimat i respectat sempre els estris de treball. Han vist amb goig cada evolució industrial superada i cada esforç humà intel·ligent i útil, com un motiu més de riquesa social, i com un motiu

més d'emancipació proletària. Ha estat ella, que a través dels anys ha fet bonica i culta la terra que tots estimem. I quan per dissort de tots l'hem vist com prenien un altre camí que el propi, que el que sempre s'havia triat, pensàvem si aquest nou camí no era el camí del descàndid i dels fracassos.

Per pròpia intuïció, per indicació de la pròpia naturalesa, i desprenent-se de tots els egoïsmes particulars per tal de servir més eficaçment la causa col·lectiva, els obrers de Catalunya, en nombre de 90.000 famílies, vivien organitzats dintre de la Federació de Cooperatives de Catalunya abans del mig any 1936, fent renunciament a tota idea d'apropiació particular per tal de crear la gran propietat col·lectiva, a disposició de tots els fills del poble i pel bé del mateix. I si això representava un sentit de creació i de superació manifestat en grau superlatiu per l'honestetat i l'expansió cultural de l'obra, era motiu prou eloqüent perquè els ulls dels nostres economistes vegessin dintre del sistema cooperatiu el més bo i eficaç dels sistemes econòmics col·lectivament organitzats.

Per llur moral, s'ha demostrat que té motius que la fan superior als organismes coneguts fins a la data.

L'economia individualista ha estat dintre del compliment de llur funció històrica, un sistema creador de solucions parcials. Amb llur règim ha demostrat que no podia fer feliç a tota l'espècie humana. I dintre el pla de competències de tot ordre, triomfaven sempre els agiotges i les especulacions més vergonyants.

L'economia d'estat, ultra ésser d'una complexitat enorme, vol ésser cara i deficitària.

L'assaig, moderníssim per cert, de les col·lectivitats, ha desvetllat un afany de possessió de riqueses, que feia recordar als accionistes de les antigues empreses. I l'alteració dels percentatges en la manufacturació i distribució dels articles ha demostrat, que ha po-

gut més l'afany del lucre que el desig de servir íntegrament la causa dels treballadors.

Davant d'això, què cal fer? Què cal dir? Nosaltres propugnem per una independència econòmica de les masses consumidores cooperativament organitzades, i proclamem la necessitat de què totes les matèries i articles a consumir siguin produïts i controlats pels propis consumidors.

A tal fi, es crearan tantes cooperatives de segon grau com siguin necessàries per tal d'abastir les necessitats de la població consumidora conscientment organitzada, i a partir de l'acord que recaigui en el Congrés, les activitats del moviment cooperatiu seran dedicades a assolir l'obtenció de l'antes manufactures «Productes Coop» com sigui possible, per tal de salvar l'economia pròpia i la de tot el poble de Catalunya.

Reconeixem el dret a tothom a viure de llur treball. Tots els productors tenen dret a procurar-se el mitjà econòmic per a subsistir. Aquest dret, però, és limitat en el moment que el consumidor demana adquirir els productes. I tant més guanyarà com a productor, quant més gastarà com a consumidor. I les diferències de les puges i baixes de salaris i preus

d'adquisició d'articles, que puguin enriquir a un obrer encara que aquest sigui col·lectivament organitzat, sempre representarà un capital acumulat significatiu de la misèria d'aquell altre obrer o ex-obrer que no hagi tingut la mateixa sort de tenir igual sou i iguals necessitats.

Cal establir una moral de treball basada amb el dret a viure del mateix sense privilegis.

El sistema cooperatiu integral resol aquest problema. Nosaltres el proclamem com el més eficaç i el més necessari. El poble treballador de Catalunya aimant de la llibertat i de la justícia humana, salvarà l'economia i la causa que li és pròpia organitzant la producció a través de llurs organitzacions de consum, i sota una estricta moral administrativa adversària de tota mena de lucre i d'inflacions germinadores de normes educatives de la burgesia que accepten l'explotació i l'especulació de l'home contra l'home.

Tenint en compte tot l'exposat, demanem al Congrés que acordi l'obligatorietat que tenen totes les Cooperatives de consum de pertànyer a les cooperatives de segon grau, Productes Coop, existents fins a la data i les que vagin constituint-se d'ara endavant.

TERCER

El moviment cooperatiu de Catalunya i la seva autonomia administrativa

El Congrés de la Federació ha de tenir present que l'estructuració federal i federativa del nostre moviment és el nervi sensible que mou les grans masses cooperatives arreu del món. Es a través del moviment cooperatiu, que s'admeten i s'accepten els fets econòmics i les característiques de cada país en les síntesis que posseeixen tant si són de caràcter ètnic com físic. El món a través de l'esguard de la nostra mirada, en el reflexe d'un mosaic divers, bonic, immensament dotat de totes les possibilitats de riquesa, li cal només, perquè rendeixi bé, ésser tractat amb veritable justícia social. I totes les pronunciacions accentuades o no, que denoten força vital i interdependència de caràcter tenen en el terreny econòmic una expressió més destacada, car és en el rebost de cada poble com a la cuina de cada casa que s'hi descobreixen els millors tractats d'economia política.

Es per això que presentem a discussió del Congrés, i a ell li toca resoldre en conseqüència, aquest tema.

Proclamem que res no pot enterbolir les relacions i la convivència deguda amb la resta dels companys d'arreu d'Ibèria. Saben ben bé els cooperadors del Centre, els de Llevant, els d'Euscadi i el propi Comitè de la Federació Nacional de Cooperatives d'Espanya, que la nostra posició de fraternitat va lligada a la demostració de comprensió més aguditzada, i que tota la nostra voluntat de cooperadors catalans va lligada a la voluntat de tots els cooperadors del món, que units treballem per a dotar a la humanitat d'un règim de veritable justícia, i que solament la nostra posició de respecte i consideració a la llibertat i desenvolupament dels altres companys cooperadors de països que no són el nostre, fan que s'imposi el reconeixement de la nostra personalitat col·lectiva guanyada a través dels anys i dels sa-

crificis que imposa una actuació continuada i persistent a favor de la causa cooperatista.

I per això nosaltres proposem que el Congrés es pronunciï ratificant la seva confiança a la Cooperativa Central de Compres, organisme econòmic anexe a la Federació, i que d'acord amb aquest propòsit declari que:

Dintre de la conveniència justificada de mantenir relacions de caràcter general en el món cooperatiu, el cooperatisme català conscient de la seva missió històrica, creu que li cap el dret de procurar-se directament tots els productes, mercaderies, i realitzar les operacions que cregui oportú pel seu comès independentment de tot altre organisme igual o semblant que existeixi dintre del moviment cooperatiu d'Espanya, sigui en el lloc que sigui l'escollit per a realitzar operacions, i entenent que si una disciplina de caràcter internacional admet com a única entitat cooperatista responsable la C. C. A., organisme econòmic anexe a la Federació Nacional de Cooperatives d'Espanya pels efectes exteriors que sigui en aquests casos concrets, on s'hagi de manifestar la intervenció de la C. C. A. pels efectes d'avaluar les comandes que faci la Cooperativa Central de Compres de Catalunya sense altra intervenció que la estrictament moral o bé de caire de col·laborador en el sentit de fer que les operacions es facin mancomunadament si la coincidència fes que ambdues entitats creguessin oportú fer-ho en profit del servei de la causa cooperatista. I a tal efecte el Congrés acorda elevar a la Federació de Cooperatives d'Espanya que prengui en consideració la proposta de modificació dels Estatuts de la C. C. A. i que s'introdueixi en els mateixos l'esperit del que s'esmenta i a l'ensens una modificació de la seva composició orgànica per tal de què les Federacions regionals tinguin a través de llurs seccions econòmiques representants directes al Consell d'Administració de la C. C. A.

Es molt convenient que les Directives de cada entitat s'imposin de l'abast d'aquests tres temes i que siguin en cada cooperativa àmpliament debatuts, a fi de què els delegats que vagin al Congrés tinguin un criteri concret i suficient per a fonamentar llurs punts de vista.

La XVI Jornada Cooperativa Internacional

La Paz por la Cooperación

Texto de la resolución que será votada en todas las reuniones cooperatistas del mundo con ocasión de esta Jornada Cooperativa:

«Los cooperadores del mundo entero, agrupados en el seno de la Lianza Cooperativa Internacional y reunidos para celebrar la XVI Jornada Cooperativa anual.

»Proclaman de nuevo su fe inquebrantable en los principios de la Democracia, de la Libertad y de la Paz.

»Condenan todas las intervenciones contra los derechos y la independencia de los pueblos libres y todas las tentativas de destruir la posibilidad de las Asociaciones voluntarias y del libre desenvolvimiento.

»Se declaran convencidos de que los principios económicos y el ideal social que forman la base de su Movimiento mundial, constituyen la mejor esperanza de la regeneración de la Sociedad y la más segura garantía de una paz universal por la Asociación.

»Se comprometen a sí mismos y comprometen a sus Organizaciones cooperativas respectivas a redoblar sus esfuerzos por la defensa de la Libertad y a renovar su apoyo para tomar todas las medidas que ofrezcan la posibilidad de una solución pacífica y equitativa de los conflictos mundiales actuales.»

SECCIO FEDERATIVA

Federació de Cooperatives de Catalunya

ACTA

de la reunió del Consell General, celebrada el dia 19 de juny del 1938

A les 11 del matí i sota la presidència del company Barjau, s'obra la sessió.

Hi assisteixen els companys Jiménez, Torrens i Pujol pel Comitè Executiu; Verdura per ACCIO COOPERATISTA; Pané, per la C. C. C.; Sarsoso, pel Baix Llobregat, Nogué, pel Vallès Occidental; Gual, per Igualada; Pujol i Barrachina, pel Barcelonès; Blancaflor, per Vic; Amorós per Garraf; Llas, pel Segrià; Brunet, per Girona, i Codina, pel Vallès Oriental. El President excusa l'absència del Secretari, company Ventura, que s'ha vist privat d'assistir a la reunió per trobar-se atacat d'una forta afecció a la vista.

Explicades les causes que han motivat aquesta reunió extraordinària, es passa a l'ordre del dia.

Es llegeix l'acta de la sessió anterior. El representant de la Comarca d'Anoia, company Gual, fa constar que assistí a dit Consell i no figura en l'acta. Feta aquesta rectificació, resta aprovada.

El company Barjau dóna compte del viatge efectuat a França, conjuntament amb el company Ventura, per tal d'assistir al 26.º Congrés de les Cooperatives de Consum de França, i diu que, apart d'algunes petites ensenyances que se'n hagin pogut treure, des del punt de vista cooperatiu, aquell no ha estat tan profitós com s'esperava en quant a la doble missió que ens portà a dita reunió, d'intensificar la solidaritat dels cooperadors francesos envers el moviment que s'està desenrotllant a Espanya.

També asabenta al Consell de l'estat en

"PRODUCTES COOP"

En el temps transcorregut sense publicar aquestes notes, poques novetats han hagut a nostra Entitat.

Totes les Seccions continuen paralitzades, sobretot, i en absolut, des de fa temps, la de Pasta per a Sopa, Sabó i Xocolata.

Per a la primera, no podem aconseguir que se'ns faciliti farina. Sabem que a certes Cooperatives els hi han repartit pasta, no sabem com, ni qui l'ha feta fabricar.

Per la de Sabó, ens manca Oli, que tenint-lo concedit i pagat en part, no el poguérem anar a cercar a Tortosa per manca de transport, i per la de Xocolata, no tenim tampoc l'indispensable Cacau i Sucre. De Cacau, sabem positivament on n'hi ha, l'hem tocat amb les nostres mans, l'hem demanat i ens han dit que per ara no. Pot ésser que sigui destinat a altres fàbriques particulars. Qui sap?

El sabem cert, és que a nosaltres ens han degut descaradament, com si estingués empenyo en ensorrar-nos. Pot ésser que de tot això, es parli al proper Congrés.

Continuament estem rebent cartes i visites, demanant-nos productes nostres.

Preguem a totes nostres associades que no es molestin escrivint, que quan tinguem gèneres i els toqui el torn, ningú els passarà davant.

Encara que hagi estat ja publicat a «Acció Cooperatista», tenim el deure d'assabentar a nostres associades, de la mort del nostre company Daniel Uriguen, Administrador des de feia molts anys de la nostra Secció Pastes per a Sopa, el qual va haver de quedar-se al llit, per a no aixecar-se'n més a mitjans del mes de gener. Aquesta enfermetat, l'haver-se incorporat a l'Exèrcit altres companys d'Oficines, i a l'ensens la nerviositat existent degut a les circumstàncies actuals, ha fet que el Balanç s'hagi retrasat, almenys dos mesos. Ara ja està molt avançat i esperem donar-ne compte aviat. Com es pot suposar, el resultat serà bastant desfavorable.

Queden encara un bon nombre d'Entitats associades que no ens han lliurat les llibretes de fons social.

Una vegada més els hi preguem ens les lliurin aviat a fi de fer-les noves, lotes d'una vegada.

A.

Llegiu i propagueu

Acció Cooperatista

Preu: 20 cts.

què es troben actualment les qüestions sorgides entre la C. C. C. i la C. C. A., i oportunament es donarà compte de la solució que es doni a l'afar.

Es passa a discutir el segon apartat de l'ordre del dia, referent a la fixació de la data definitiva per la celebració del nostre Congrés. El Comitè Executiu fa la suggerència de què s'assenyalin els dies 29, 30 i 31 de juliol, tenint en compte les necessitats sorgides per a enllestir la documentació que amb una certa anticipació s'ha de distribuir. Els delegats de Girona exposen llur criteri de què les circumstàncies aconsellen anar a la celebració de dit comici com més aviat millor. S'entaula discussió, en la que hi prenen part diversos delegats, i queda fixada la data esmentada pels dies 29, 30 i 31 de juliol propiament.

Es llegeix la Memòria i Estat de Comptes de l'exercici passat, aprovant-se. Així mateix el Director d'ACCIO COOPERATISTA, company Verdura, llegeix el seu informe a portar al Congrés, que mereix l'aprovació dels presents.

En quant als temes a presentar al Congrés, el President diu que, a part la Federació de Cooperatives de les comarques gironines, no ha rebut cap suggerència de les demés Comarcals. El Comitè Executiu de la Federació de Cooperatives de Catalunya ha redactat tres temes, que creu convenient portar a discussió del Congrés, el títol dels quals són: «Creació d'una Caixa de Crèdit Cooperatiu», «El moviment cooperatiu de Catalunya i la seva autonomia administrativa» i «Necessitat d'intensificar la creació de Cooperatives de segon grau «Productes Coop». Es dóna lectura del text dels mateixos, que en principi mereixen l'aprovació del Consell.

Els delegats de Girona mantenen íntegra la seva proposició, que creuen s'ha de portar com a temes principals. Això provoca una extensa discussió, que el President acaba fent la suggerència a dits companys de que refonguin en un sol els tres temes que presenten i d'aquesta manera es podria portar a la ponència que es nomenarà a l'efecte. Queda aprovat en principi, adherint-se al criteri de la majoria el delegat de Girona, fent constar, no obstant, que queda a resultes del què acordi la Comarca que representa.

Sense més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió a les dues i mitja de la tarda.

El Secretari Accidental,
JOAN TORRENS

ACTA

De la reunió del Comitè Executiu celebrada el dia 23 de juny del 1938

El company Barjau dóna per obert l'acte a les 7 del vespre, essent-hi presents els companys Jiménez, Verdura, per ACCIO COOPERATISTA, i el que sotasigna. No hi assisteixen, per indisposició, Ventura i Ventosa. Es llegeix l'acta de la reunió anterior, que és aprovada.

Es dóna compte d'un comunicat de la Federació Nacional de Cooperatives d'Espanya, que fa esment a la festa de la Cooperació.

Són llegides diverses reclamacions (que ens trameta la C. C. C. pel nostre coneixement) d'algunes cooperatives pertanyents a diferents Comarcals, pel molt abandonades que es troben en matèria de proveïments.

També són llegides unes cartes de «Productes Coop», relacionades amb demandes per a l'abastament de matèries primes per a la seva fabricació.

No havent-hi cap més assumpte per tractar, és donada per acabada la reunió a dos quarts de nou del vespre.

El Secretari accidental, Jaume Pujol

Cooperativa Central de Compres

COTITZACIONS DE LA SETMANA

Patates, a pessetes 61'60 el 100 quilos.
Carn en conserva, a pessetes 849'60 els 100 quilos.
Carn congelada, a pessetes 533'— els 100 quilos.
Bacallà, de pessetes 437'— a 445'— els 100 quilos.
Sucre, de pessetes 222'— a 222'50 els 100 quilos.
Vi, de pessetes 61'97 a 103'36 l'hectolitre.
Mongetes, a pessetes 192'— els 100 quilos.
Caldo Tex-Ton, a pessetes 16'40 els 100 cubets.
Sabonine, a pessetes 120,— els 100 paquets.
Blau «Centauro», a pessetes 23'75 els 100 paquets.

EVOCAIONES

Quizá haya sido en estos momentos en que el mundo se estremece bajo la fuerza de dos concepciones, a cual más poderosa, que vino a las mentes, como una rememoración de la rosada infantilidad, una fecha conmemorativa en la que se celebró, entre el olor de los pinos y la risa feliz e inocente de una multitud de cabezitas, floración prometidora en la quietud de los bosques y pregón de anunciaciones en aquel luminoso amanecer de primavera, la Fiesta de la Cooperación.

La profunda significación de aquello que para nuestro pensamiento nimbado de ingenuidades, era solamente la risa al sol y el correr bordeando el tomillo oloroso y la penetrante hierbabuena, ha podido ser comprendida cuando el tiempo ha cuidado de dar un cierto ensanchamiento a nuestras facultades perceptivas, dentro todo de los sabores del estudio y las cruces amargas con que suele obsequiarnos la experiencia. Los años, tendiendo en nuestros pechos el velo autorizado que ha movido hoy al afán de superación y al deseo de que fuese moldeado a la pública consideración, ha ido dando un perfil concreto como interpretación a la caminata lenta y triunfal de aquella caravana de autobuses que, lejos de los inhóspitos arenales del desierto, cantaban la canción prolongada de sus motores a través de las frondas de los pinares, siguiendo la cinta blanquecina de una carretera, tibia y amorosa porque sentía los besos de la retama y el suspiro de los pájaros; carretera atalayada encima del valle, cortado en el horizonte por un gris que se erguía como un precioso interrogante.

Nuestros ojos solamente podían ser sensibles al perfume de la viña y la maleza; al color regalado de la montaña exuberancia. Nuestro pensamiento solamente encerraba una idea infantil de juego y camaradería, de canto alegre y broma de niños, agitando los brazos por las ventanillas de los coches y dando todos el chillido semejante a una jaula de volátiles encerrados; reflejándose la alegría en todos los rostros como si en un reducido recinto miles de espejitos retratasen la misma imagen, porfía de optimismo. Nuestros corazones, al unísono, al mismo latido y al mismo deseo, eran los capullos dispersos del umbrío rosar puestos en manojo para dar así el más fuerte perfume que nuestros padres sintieron en aquella mañana, oleajes de sol y promesas, filtrado todo a través del tupido ramaje, alfombra que se interrumpía al erguirse allí, en soberbia y acogedora presidencia, la Granja de Sardañola.

Ningún presentimiento turbaba nuestra paz infantil, solamente atenta a la belleza salvaje que acogía a una comunidad de nobles deseos en el día de la conmemoración y del festejo. Ninguna nube hubiera sido capaz de turbar el cielo puro de aquellos bosques y la blancura de nuestras almas. Eramos la generación puesta a la balconada prometidora de una infantil y estrellada noche de Reyes. Empezábamos a vislumbrar, aunque algo confusos, la grandiosidad solemne que se cobijaba en aquel ideal común, esencias puras de una familiaridad solazada en la paz de la montaña, el germen de la cual había prendido y prometía al mundo la fruta hinchada y rosa de la huerta de la generosidad. Fué como un destello en el que la primavera verde y animada por el pájaro distraído entre el ramaje, competía con la otra, la nuestra, de más provechosa floración, la de los corazones que se ensanchaban y ofrecían sus latidos para solaz de los espíritus como la otra se ofrecía en holocausto de los sentidos.

De pronto, todo calló. El silencio rindió su respetuoso homenaje a unas canas que se elevaron entre el murmullo de expectación de los allí reunidos; a unas canas, presagio de una nieve caída al calor del hogar alimentado con las tizonas del ideal. Quedó tendida como una sábana bienhechora, la mirada tranquila y penetrante a cuyo alcance no podía escapar la semilla desparramada por el bosque con la que se confundía, como la palabra amorosa de la madre se vierte en el pecho de su hijo adorado. Todo había tomado un tinte de vivo silencio. Todo se entregaba en aras del respeto y la veneración. Hubieran dejado los pájaros su canto armonioso y las frendas se hubiesen guardado el perfume penetrante si una razón natural hubiese iluminado en aquellos momentos sus fibras irracionales. Hubiese detenido el sol su curso si a través de aquellas canas humildes hubiese adivinado la riqueza inmensa que se escondía.

Y esparció su baño de aguas vivificadoras como el amoroso campesino cuida del rojo vivo de la parcela de fresas. Tomaba todo un más vivo color. Sentían los pechos los aguijones de una nueva vida, como los capullos sonríen y se mueven al sol luego de la lluvia fresca y suave de un claro amanecer. Salía entonces más armonioso el canto de los ruisenores y más profundas las emanaciones del pinar que nos aprisionaba. Era más claro el azul del cielo y el pecho se ensanchaba como si el aire reno-

vado en nuestros pulmones supiese a substancias ricas y poderosas. También el horizonte se veía más claro y los perfiles más acusados en su promisión venturosa, albriciando los senderos seguros y firmes de la gran familia. Había hablado Jaime Anglés. Por un instante se nos figuró que su venerable cabeza había sufrido un momentáneo rejuvenecimiento, al mismo que nosotros habíamos experimentado una nueva sazón en nuestros espíritus inquietos.

Y después... El tiempo, con su palabra inapelable, de significado incontrovertible, de manchas oscuras y de estrellas brillantes, ha ido escribiendo su frío dietario, de óptimo resultado para el ideal común y pesadumbre para los pechos heridos en esta hora de inmensas tragedias. Por un momento he pensado en nuestra sonrisa de entonces y en nuestro gesto ceñudo y grave de hoy. Me he imaginado el sarcasmo profundo que encierra el pensar que aquellos niños pudieran saltar y correr entonces por la montaña, alejados por tan insondable abismo como el que separa la risa infantil de la ambición del hombre. He pensado también que muchas de aquellas sonrisas han debido quedar plasmadas para vergüenza de nuestro siglo en la conciencia de aquellos que viven para el mal; grabadas como quedara la imagen del niño en el pensamiento del moro, como nos cuenta Sender.

Hemos pensado también en el avance prodigioso, en la refundición del cooperativismo catalán, aunando voluntades y haciendo más firme todavía el bloque compacto, llamado día tras día, en su labor pasiva y activa de ir destruyendo el germen que ha empañado, años y siglos, la vida económica de los pueblos. Y hemos recapacitado la idea terrible de que haya sido preciso el estallido inmenso que se ha oído en España, que han resonado sus ecos por las cinco partes del mundo, para que los escépticos y los profanos, los pesimistas y los interesados, los ignorantes y los demasiado inteligentes, se diesen cuenta de las positivas realidades que encierra el concepto de la economía en un ideal de cooperación. Ha sido ahora, en este estremecimiento que nos lleva a la cúspide de nuestra idealidad, cuando ha reafirmado todavía más su presencia el ingente edificio en que los trabajadores van perfilando una solución a los más perentorios problemas.

Y los menos convencidos, los que sentían todavía un pero que les roía como una sarna, han visto la especulación, el comercio al desnudo, tal cual es, el robo a la luz del sol en la libre operación de compra-venta, más moderno que el atraco que se permitían los famosos bandoleros de la Andalucía de siglo pasado; el cebamiento más encarnecido en la carne dolorida del pueblo por los que, comerciantes al fin, no han podido ocultar en estos momentos los rasgos de sus caras, los rasgos suyos, tan suyos, que se han presentado con toda la crudeza de su refinamiento, oculta hasta ahora en que los acontecimientos han puesto a cada uno en su lugar, en la responsabilidad de cada circunstancia.

Evocación mía que ha remozado por unos momentos el corazón a los acordes de esa satisfacción que se siente cuando un acontecimiento pasado toma cuerpo en el fondo de los recuerdos. Resuenan todavía en mis oídos las palabras de persuasión, el acento tortosino del hombre curtido en un ideal de trabajo, generosidad y colaboración. Todavía mis ojos contemplan en éxtasis los blancos cabellos que, impelidos a la leve brisa, daban el saludo a los verdes pinares que ondulaban en un presentimiento o en una esperanza; veo todavía sus ojos tendidos en la breve explanada donde se agitaba el embrión de un mundo nuevo, en el que la vida de transacción, la función humana más importante en la sociedad podía establecerse en la regimentación de una forma de colaboración mutua gráficamente expresada en el cooperativismo.

1.º junio 1938.

I. CONTE

**Compreu,
Llegiu
i Propagueu
les publicacions cooperatistes**

Corresponsals d'ACCIO COOPERATISTA

En l'Informe que presentem al Congrés demanem la creació del «Carnet de Corresponsal d'ACCIO COOPERATISTA».

Hem de tenir corresponsals a tot arreu si volem que el periòdic sigui un fidel i vibrant ressò del moviment.

Cooperadors i Cooperatives: envieu el nom del qui s'ofereixi o proposen, cognoms, adreça i Cooperativa a què pertany, al Director, Pelai, 7, pral.

Remerciem la gentilesa de tots els que fins ara s'han ofert.

Noticiari de la U. C. B.

Enguany, com l'any passat, la Diada de la Cooperació Internacional passara desapercibuda per l'organització cooperatista del nostre país. Les circumstàncies d'una guerra de llibertat i d'independència que nosaltres no hem provocat, fa que tinguem de dedicar tots els nostres esforços en guanyar la mateixa, perquè en aquesta malaurada guerra hi va lligat l'esdevenidor de la Cooperació de Catalunya i d'Espanya.

La U. C. B., en circumstàncies normals, demostrà a la Ciutat les seves modalitats de propaganda cada vegada que es celebrà la Diada de la Cooperació i per la seva envergadura no desmereixerà pas dels mètodes de propaganda emprats per les organitzacions germanes de l'estranger. Per alguna cosa fou capida la celebració de la Diada i per això esperem fretuosos l'oportunitat d'altres diades més tranquil·les que vindran, per a demostrar abastament les inventives i reserves inèdites que ens dona de si la nostra collectivitat.

Serà almenys la Diada d'enguany un punt de partida perquè els defensors del nostre poble aconseguixin el triomf definitiu sobre dels facciosos i dels mercenaris estrangers que trepitgen el sol de nostra terra.

Continua la confecció del Cens Cooperatiu de la Ciutat i per consegüent a les nostres sucursals s'està imprimint tota l'activitat necessària perquè el propi cens de la sucursal estigui enllestit el més aviat possible, ja que el termini de vuit dies que s'havia assenyalat per a la seva confecció, ha tingut d'ésser allargat, força comprensible en treballs d'aquesta naturalesa.

Aquest Cens, com portem dit, ve a completar aquella depuració que fa temps venim practicant de les nostres rengleres d'associats, fins a l'extrem de què l'estadística

SALUDOS DE MOVILLAZADOS

El compañero Francisco Genovés, Secretario de la Federación Regional de Cooperativas de Levante y miembro del Comité Nacional de la Federación Nacional de Cooperativas de España, se ha dirigido a la Ejecutiva de esta entidad despidiéndose de la misma por cesar temporalmente en sus actividades cooperatistas debido a que se va a incorporar a filas por estar comprendido en el último llamamiento.

Por los términos de alta moral en que está redactado el escrito del compañero Genovés queremos que sea conocido de nuestros lectores. Dice así:

«Federación Nacional de Cooperativas de España.

Barcelona.

Estimados cooperadores:

Unas letras para expresar un sincero saludo cooperativo de quien como yo acaba de entrar a formar parte del Ejército de la República, obedeciendo a su Gobierno en la llamada a filas que ha hecho para los reemplazos de 1925 y 1926 al último de los cuales pertenezco.

Con profunda emoción corto mis actividades cooperatistas que, como sabéis, eran todo mi afán, y no puede producirse este hecho sin que mi más expresivo agradecimiento se manifieste al organismo oficial del Movimiento Cooperativo, de quien he recibido muchas y delicadas demostraciones de afecto.

Bien puede pensar esa Federación que en donde se encuentre el que suscribe habrá un exponente vivo de la Cooperación, que en todo momento será enaltecida y dignificada.

No pienso personalizar en la dedicatoria de mis saludos, ya que ofrendándola a los que representan al Movimiento Cooperativo Español se hace extensible a todos los cooperadores.

Sólo un deseo: Que termine pronto la guerra de invasión que sufrimos en España venciendo la República. Salud.

F. GENOVÉS
(Firmado)

d'associats ha sofert un notable descens, però confortador per a nosaltres. Ara, que a desgrat de la depuració general que es pugui fer més endavant pel conjunt de les Cooperatives de la Ciutat, la nostra continuï oferint el seu cens a les demés perquè la depuració sia ràpida i real.

Obeint al sacors del Comitè del Sector B, de traslladar les sucursals del sector a altres indrets de la Ciutat, a causa dels criminals bombardeigs a què està sotmesa la població, aquesta setmana ha quedat traslladada la sucursal 65 al establiment del carrer Jaume Giralt, 13, que fa uns dies es va adquirir, on tots els socis de la pròpia sucursal deuran efectuar les seves compres.

Ha sigut adquirit un establiment que posarà un espaiós local en el carrer Borrell, 105.

En aquest local hi quedarà establerta la sucursal 90, de nova creació, a la qual hi seran acoblats uns 1.500 socis de la sucursal 21 i uns altres 500 de la sucursal 46, a part d'un nombrós contingent de consumidors de la barriada que havien fet treballs per a formar una sucursal.

El Comitè del Sector H, d'acord amb la Comissió Administrativa, a resolt que tots els associats de les sucursals compreses en el sector facin les seves operacions de compra de roba en la secció de robes de la sucursal 19, que reuneix sobreria capacitat per a satisfer les necessitats adquisitives del sector.

Les operacions es pagaran al comptat amb moneda social i per efectes de crèdits de roba, els socis, s'hauran de dirigir a la Comissió de la respectiva sucursal.

Fa temps que s'estan fent treballs de recerca per a adquirir dos locals per als Sectors C i P, respectivament per a instal·lar-hi les seccions de robes de cada respectiu Sector, ja que la majoria de les seves sucursals, compten amb seccions de robes, que precisa unificar i algunes d'elles de molta envergadura.

Sembla que per un i altre sector s'arribarà a trobar un local apropiat, per lo que arribarà a ésser un fet la creació de les dues seccions unificades, respectivament.

A iniciativa de la Comissió de Govern de la «Caixa Mútua d'Auxili per Atur Forçós», institució que fou creada en 1932 per un grup de socis de l'antiga «Unió Cooperatista Barcelonesa», a l'ampar del que ahir fou el seu Reglament interior, s'han iniciat actius treballs per a fer extensiva l'obra mutual de la institució a tots els associats de la Unió del Sector J, que ho desitgin.

Remarcuem la iniciativa, al mateix temps que desitgem que al seu dia pugui ésser factible fer estendre aquesta obra a tots els socis de la Unió.

Les circumstàncies continuen no essent propícies per parlar de proveïments amb el to que nosaltres voldríem. La Unió, com les demés cooperatives i fins el comerç privat en general, poden parlar en el mateix to. Sembla que a la fi, aquells estaments que consideraven que la Unió era una privilegiada en matèria de proveïments, es comencen a convèncer que no hem tingut cap tracte de preferència i això ningú més que els associats ho poden justificar.

Els moments són difícils i, com és natural, tothom enyora els moments fàcils. El tremp dels homes i de les collectivitats es prova en els moments de les dificultats. La Unió quedarà confortada i immortalitzada d'aquesta prova tan dura, encara que el que voldríem es facilitat de moviments, com també voldríem per als altres, perquè en últim terme en paguem tots les conseqüències.

L'amic i company Ricard Caballeria, requirit per estaments afectes a les seves ideologies, ve donant un seguit de conferències amb el tema: «¿Pot ésser el cooperativisme un factor essencial en la societat del avenir?».

Per les referències que tenim d'aquestes conferències sabem que han constituït un èxit, agraïnt del nostre consoci les al·lusions fetes a la Unió.

Davant de la situació excepcional que des del començament de la guerra es troba la Granja, es prega als socis de la Unió que s'abstinguin de fer peticions d'habitacions, ja que actualment es compta amb un nombre reduït, que s'han de reservar per a casos especials.

La XVI Diada de la Cooperació Internacional

RECORDANÇA EMOTIVA

Fa tretze anys. Era precisament la Diada de la Cooperació Internacional, quan tot just es començava a celebrar aquesta festa. Recordem... A primera hora del matí del diumenge, per diferents indrets de la Ciutat afluen a la carretera de Ribes dotze autobusos de la General, imperials, curulls de nens i nenes, de fills de socis del que ahir havia sigut cooperativa «La Flor de Maig», que anaven a la seva Granja de Sardanyola a celebrar la Diada amb una festa infantil. ¿Quants nens i nenes fruïren d'aquella festa? Passaven de 700.

Els autobusos, un cop reunits al Clot, enfilaren la carretera, fent una curta parada, premeditada, a mig camí. Comença la filmació d'una pel·lícula. Arribem a la Granja. Com descriure l'arribada? No podem... massa emoció... Una gentada, com mai havia aplegat la Granja, delirava davant l'espectacle que oferia la mainada amb la seva cridòria i la intensa emoció de la massa que presenciava l'arribada. Cal haver viscut aquella diada i haver-ne sigut protagonista per capir la magnitud emotiva de la mateixa.

Festa exclusiva pels infants, però que la fruïren també els grans. Rostres plens de satisfacció observaven entre la gran massa d'assistents.

Tota la jornada fou d'intensa emoció i alegria, fins el retorn a la Ciutat fou apoteòsic. La mainada, tot el camí feren voleiar el seu mocadoret com a l'anada, però cada moment ho feien amb més dalit, causant estupefacció als vianants barcelonins quan els autobusos iniciaren la desfilada en el Arc del Triomf... No comprenien la festa... Els nens i nenes sí que l'havien ben compresa, amb alegria d'infants despedien els seus companys que l'autobús respectiu tornava a la seva llar. I nosaltres, a mitja tarda descansavem tot capint la magnitud de la jornada del primer diumenge de juliol del 1925.

Avui, amb el cor ple d'emoció i els ulls negats pel seu efecte, ens preguntem: ¿On són aquells nens avui fets homes? ¿Quins

sofriments passen aquelles nenes, avui mares potser totes? La malhaurada guerra ens dóna la contesta a les dues preguntes i altra volta sentim com l'emoció commou tot el nostre ésser. Som de carn humana i no podem pas sostreure'ns de les emocions de la vida encara que siguin disortades. De la mateixa manera que recordem aquella Diada emotiva, sentim avui la pena de presenciar com es destrueix aquella joventut que cultivàvem amb tanta cura.

Aquells nens, homes avui, tots o quasi tots, són a les trinxeres combatent per les nostres llibertats i per un millorament social. Avui, n'estic segur, ells al parapet cara a l'espai i amb el fusell a la cara, tindran un moment de record d'aquella jornada, com els moments que passen feliços recordant als pares, a l'aimada, a la companyia i el fillet volgut... i alhora maleiran la ferocitat i la maldat humana...

En quan les nenes aquelles... amb el seu infantó al bressol o al braç pensaran amb el seu company aimat, que no sab si veurà més i al pensar en aquella Diada que saltava com una cabreta enjogaçada pels boscos de la Granja, maleirà a la vella humanitat que ens ha heretat la tradició de les guerres per arranjat les diferències entre els homes i els pobles...

I ara fem una comparació. Si enguany o un altre any tornessim a celebrar la Diada amb les mateixes característiques i amb l'envergadura de la «Unió de Cooperadors de Barcelona», ¿quants autobusos es necessitarien per a traslladar els fills dels socis a la Granja? No podem precisar el càlcul, però seria un aconeixement extraordinari. En quant a la Granja hi ha prou boscúria per acollir a tots els fills de socis actuals i futurs de la «Unió».

Recordança d'ahir... emoció continuada... i recerca de noves emocions per rejuvenir el nostre cor amb mires a adaptar-nos les noves concepcions que ens guiaran la joventut un cop guanyada la guerra, ha estat la nostra finalitat.

EVARIST SALAT

Dia de Fiesta y de Balance

Nuevamente nos encontramos ante la Fiesta Internacional de la Cooperación. Es el día en que cada año, los cooperadores del mundo entero, libres y responsabilizados, se prestan júbilos a conmemorar con la sincera emoción de su voluntad firme y públicamente manifestada, la acertadísima implantación del más sencillo y elocuente sistema regulador de la economía social y colectiva, a base de un razonado y equitativo ajuste entre la producción y el consumo.

Con orden y precisión, va dirigido contra el desequilibrio perturbador despiadadamente impuesto por las normas capitalistas.

Su importancia como tendencia bienhechora, es tal, que no escapa a ninguna persona sensata, motivando los hombres bañados en la virtualidad de pensamientos sanos y constituyendo invariablemente desde sus no muy remotos principios, la piedra angular de los que decidida y valientemente ya empezaron a edificar y estructurar con vistas a la realidad cálidamente expresada por las conmovedoras vibraciones del alma del pueblo, divino cáliz de purísimas fragancias, en donde prende el Cooperativismo como polen fecundante de esperanzas regeneradoras.

Bien está, por lo tanto, que en esta fiesta la expansión natural de los que saben cumplir corra recíproca con la dulce contemplación del esfuerzo verificado, merecedor de cantarse con elevados tonos de sublime armonía fortalecedora del espíritu; pero como el movimiento cooperatista por la substancialidad concreta de su propia significación obedece también a razones de índole numérica y por consiguiente sujeta a las exigencias del conjunto orgánico que forman los demás aspectos de la lucha por la existencia, es sumamente conveniente y hasta necesario, procurar un paréntesis dentro de esta jornada universal para rendirnos mutuamente cuentas, presentándonos oportunos balances que confirmen el fervor y eficacia de las actividades y muestren los proyectos que patentizan nuestra capacidad social.

Por eso, es un día de fiesta y de balance. Fiesta que escapa a la inercia, fiesta de

fraternidad y renovación de promesas enaltecedoras; día de balance, con formalización y repaso del activo y pasivo de las organizaciones respectivas; entendiéndose por primer capítulo de esta confección matemática, la relación contable de los apuntes que determinan la obra llevada a cabo en favor y provecho del programa común, o sea, todo lo que ya se tiene y de lo cual se dispone; por contrapartida, aquello que aun falta hacer. Balance moral en el que los hombres con el calor de su fe y su entusiasmo intervienen los frios lugares de las cifras, poniendo a prueba como estos signos, dos valores: el absoluto por lo que son y el relativo por el lugar en que se les coloca. Balance positivo, porque los elementos vitales de sus operaciones o posibilidades efectivas, dependen de los trabajadores que combaten por romper el cerco de la opresión, de la miseria y de la injusticia; condiciones establecidas por el falso poder del capital.

Es promotor de este balance, el proletariado consciente que pretende infiltrar en las capas más sensibles del corazón humano el optimismo vivificador que despoja del egoísmo y del odio, conduciendo hacia el amor.

Nosotros, los cooperadores españoles, aunque relativamente algo vamos haciendo, este año por las circunstancias especiales que atraviesa nuestro pueblo enlutado y dolorido, pocas nuevas aportaciones hemos de añadir en nuestro modesto haber, pero si anunciamos ante los cooperadores del mundo, que nuestro deber será cumplido, considerándolo aliento y guía en las conquistas que prometemos mirando la bandera del Cooperativismo; bandera de hermosos colores que virtualizan el trabajo impulsando hacia la paz; bandera que ondeando por todos los confines del planeta sin cesar está diciéndonos a los hombres: Sois hermanos y los hermanos nacidos para el bien, no se explotan ni se matan entre sí, sino que se ayudan y quieren, pasando de este modo a fundirse en las desconocidas entrañas de la perpetuidad de los tiempos.

Pues así entendemos que el Cooperativismo define vivamente lo que es Humanidad.

FRANCISCO CAMPOS

El Congreso de la Unión Cooperativa Británica

Se ha celebrado en Scarborough el Congreso de la Unión Cooperativa Británica, el cual agrupa a todas las Entidades cooperativas de la Gran Bretaña e Irlanda. El Congreso fué presidido por Mr. J. J. Worley, secretario general de la Federación de Cooperativas de Producción.

En la presidencia también tomaron asiento el Alcalde de Scarborough, Consejero Wilkinson, acompañado de la alcaldesa y el presidente de la Unión Cooperativa Británica Sir Fred Hayward.

Acudieron representaciones de la Alianza Cooperativa Internacional del Trabajo desafiadas por nuestros amigos Mr. May y Maurice Colombain. También acudieron representaciones de los Departamentos ministeriales del Trabajo, Comercio y del Registro General de Sociedades, de la Gran Bretaña. Igualmente había una lucida representación de las Guildas de cooperadoras británicas.

De los países del Continente acudieron los siguientes delegados: W. Serwy y V. Van Rossem, de Bélgica; F. Täuber y K. Komedá, de Checoslovaquia; A. A. Drejer y S. Overgaard, de Dinamarca; Y. Kallinen y J. Heikkilä, de Finlandia; G. Lebon y E. Cozette, de Francia; J. Galili, de Palestina; R. Lund y G. Karlsson, de Suecia; F. Heeb, G. Smid y H. Zeller, de Suiza. España estaba representada por el Secretario de la Federación Nacional, compañero Regino González.

Todos los delegados dirigieron un breve saludo ponderando el desarrollo y perfecta organización del Movimiento cooperativo británico y al conceder la palabra al delegado español, fué acogido con calurosas demostraciones de simpatía que se podían interpretar bien claramente que no eran sólo dirigidas al Movimiento cooperativo español, sino también a la República española.

Nuestro delegado dirigió su saludo en los siguientes términos:

Cooperadores ingleses:

Era para nosotros una obligación el venir a este Congreso, en el que por medio de las representaciones acreditadas, se hallan reunidos todos los cooperadores británicos, para expresar el profundo reconocimiento de los cooperadores españoles por todo cuanto habéis hecho en nuestro favor, tanto en el orden material como en el moral, porque si lo primero tiene un valor de mucho precio, lo segundo lo tiene incalculable por su grandeza.

Vosotros, cooperadores de Inglaterra, habéis sabido apreciar sin saliros de las normas y de un espíritu puramente cooperatista, la diferencia que hay entre un Gobierno de un país constituido por la libre decisión de sus ciudadanos y un movimiento faccioso provocado por un ejército que se subleva contra su propio Gobierno y que después hace posible la invasión del país por ejércitos extranjeros, que tratan de ahogar las nobles aspiraciones del pueblo español hacia una era de progreso político y social. Es la misma diferencia que hay entre una honrada familia que haciendo una vida de laboriosidad y confiando la garantía de su seguridad a su honrado vivir, y una partida de salteadores armados que un día acomete a aquella valiéndose de la superioridad de sus armas, o la que existe entre el honesto ciudadano que marcha a realizar inermemente su fecundo trabajo y un atracador que lo acomete súbitamente.

Lo anterior en cuanto al orden general de las cosas. En cuanto al orden cooperativo, vosotros, cooperadores ingleses, habéis visto también que se puede ser un perfecto cooperador sin faltar a ninguno de sus principios, ni siquiera al de la neutralidad, y mostrar sus simpatías hacia un Gobierno, como el español, que concede una gran plaza al Movimiento cooperativo, dando las disposiciones necesarias para que en el porvenir se haga posible el establecimiento en España de una economía cooperatista, teniendo en cuenta que la facción que trata de suplantarlo, allí donde domina destruye las obras realizadas con tanto esfuerzo por los cooperadores españoles.

A los cooperadores ingleses no les podrá juzgar la Historia con su fallo inapelable, aplicándoles el terrible baldón de que en nombre de una extraña neutralidad, les fué igual un Gobierno que estimuló, apoyó y facilitó el desarrollo, y más aún, el triunfo definitivo de la Cooperación en su país, que los Gobiernos agresores de unos países en los cuales ha sido destruido el Movimiento cooperatista por esos mismos Gobiernos. No, queridos cooperadores y amigos británicos, la historia de la Cooperación britá-

nica quedará libre de ese borrón. Los cooperadores españoles lo declaramos aquí muy alto para que lo oiga quien quiera.

Algún día, cuando el fragor de las armas calle y los hombres de buena voluntad podamos continuar nuestra obra de paz y benéfica para la humanidad que trabaja y sufre, podremos mostrar los actos de infinita grandeza de que ha sido capaz nuestro pueblo en medio de los horrores que hemos tenido que sufrir. Cuando el día de nuestra victoria llegue, pues sabed que los españoles seguimos decididos a conseguir que la sagrada bandera de la República española salga triunfante de tan dura prueba y al lado de ella tremole orgulloso el pabellón del Arco Iris de la Cooperación con todos sus colores bien limpios y brillantes, en lo más íntimo de nuestro ser pervivirá la llama de nuestra infinita gratitud hacia vosotros.

Y nada más, pues he cumplido el encargo de daros las gracias por todo cuanto por nosotros habéis hecho, hacéis y haréis y venir ante vosotros y a la faz del mundo a proclamar una verdad, que nos sale del alma a todos los cooperadores españoles.

En el transcurso del Congreso y con motivo de las discusiones de asuntos que podían estar ligados con la cuestión de nuestro país, se demostró de una manera unánime el deseo ferviente de los cooperadores británicos de que nuestra guerra termine con el triunfo de las libertades del pueblo español y que por el Gobierno británico y los de los demás países se restablezca el respeto al Derecho internacional con relación al Gobierno español y se reafirmó el propósito de continuar haciendo por los cooperadores y por nuestro país cuanto les sea posible.

EL MOVIMIENTO COOPERATISTA

Reunión de la Federación Nacional

Se ha reunido en Barcelona la Comisión Ejecutiva de la Federación Nacional de Cooperativas y entre otros asuntos de menor importancia ha tratado y tomado resoluciones sobre los siguientes:

Nombramiento de delegados de la Federación en el Orfanato para Hijos de Marineros y Pescadores, recayendo dicho nombramiento en el Secretario general de la Federación.

Se concedió el ingreso a las Cooperativas de consumo «La Unión» y «La Buena Fe», de Almadenejos; «La Filabresa», de Perdigones; «La Ferroviaria», de Albacete, y «La Stajanovista», de Beja (Almería).

Seguidamente conoció la Comisión Ejecutiva la propuesta de resolución para todas las reuniones de cooperadores que se celebren en el mundo entero con motivo de la Jornada Cooperativa Internacional de este año, así como la breve alocución que la Federación Nacional ha dirigido a todos los cooperadores españoles para que dicho día no solamente no abandonen sus trabajos, sino que hagan profesión de fe de redoblarlos todos los días en pro de la causa del pueblo español siendo aprobados dichos escritos.

También se ocupó de cuestiones referentes a las fábricas de producción cooperativa con el fin de lograr que dichos importantes elementos no estén paralizados, sino que continúen sus actividades en beneficio no solamente de los cooperadores, sino de todos los consumidores en general.

Los compañeros Presidente y Secretario comenzaron a dar cuenta de sus gestiones en Francia e Inglaterra con motivo de haber asistido a los Congresos Nacionales de estos países y asimismo se aprobó el nombramiento de delegado de la Federación Nacional de Cooperativas de España en el Congreso Nacional de Cooperativas de Suiza recaído en el compañero Antonio Fabra Ribas.

Por último la Comisión Ejecutiva tuvo conocimiento de una sentida carta del compañero Francisco Genovés, Secretario de la Federación Regional de Cooperativas de Levante y miembro del Comité Nacional en la que este compañero envía un saludo a los compañeros de la Ejecutiva y con ello a todos los cooperadores españoles con motivo de cesar momentáneamente en sus funciones de Secretario regional por estar comprendido en el último llamamiento a filas y expresando su deseo de que termine pronto la lucha con el triunfo de la República Española.